

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΙΑΙ ΚΑΘ' ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Α᾿Θήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 7^α.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 37

Τὸ Γραφεῖον τῆς « Διαπλάσεως τῶν Παίδων »
μετεκομίσθη εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων, 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

Ο ΠΕΤΡΟΜΑΖΕΥΤΗΣ

[Μυθιστορία ὑπὸ ΑΙΜΕ GIRON]
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 297.)

—Στάσου, εἶπεν ἑξαφνα. Μοῦ βρῖσκεται ἀκόμη λίγη σταφίδα· θά πάγω νὰ σοῦ τὴν φέρω.

Καὶ ταχύς, μὲ δύο-τρία ἀνοίγματα τῶν ὑψηλῶν σκελῶν του, εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπιντάκι καὶ ἐξῆλθε πάλιν, φέρων δράκνα σταφίδος ξηρᾶς, τὴν ὁποίαν ἔχωσε πατρικῶς εἰς τὴν τσέπην τῆς μαύρης ποδίτσας.

—Θά τες μοιρασθῶ μὲ τὸ φίλο μου Σιδέρη, εἶπεν ἡ Χρυσούλα· καὶ τὸ φράγχο τὸ ἴδιον.

—Τές σταφίδες ναί, καλὰ· τὸ φράγχο ὅμως εἶνε γιὰ σένα· θά το κρατήσης ὅλο ἑσὺ.

—Ὅχι, ὄχι! θά το χαλάσωμε καὶ θά το δώσω τὸ μισό· θέλω νὰ τον εὐχαριστήσω κ', ἐκεῖνον, ὅπως εὐχαριστηθήκατε καὶ σεῖς, κύριε Φραντζῆ!

—ὦ, τί καλὸ κορίτσι! τί ἀγγελικὴ καρδιά! ἐψιθύρῃσεν ὁ γέροντα ὀρνυτολόγος.

—Λοιπόν, δὲν χρειάζεσθε τίποτε, ἀλήθεια; ἐξηκολούθησεν ἡ Χρυσούλα· ἡ στάμνα σας ἔχει ἀκόμη νερό; μήπως θέλει σκούπισμα ἢ κάμαρά σας;

—Ὅχι, ὄχι, πῆγαινε ἔστω καλὸ. . . πῆγαινε εἰς τὴν ἐκκλησίαν. . . πῆγαινε περίπατο. . . πῆγαινε νὰ παίξῃς, νὰ διασκεδάσῃς. . . Σ' εὐχαριστῶ, Χρυσούλα μου! σ' εὐχαριστῶ, παιδάκι μου! σ' εὐχαριστῶ, ἀγγελάκι μου! σ' εὐχαριστῶ, διαβολάκι μου!

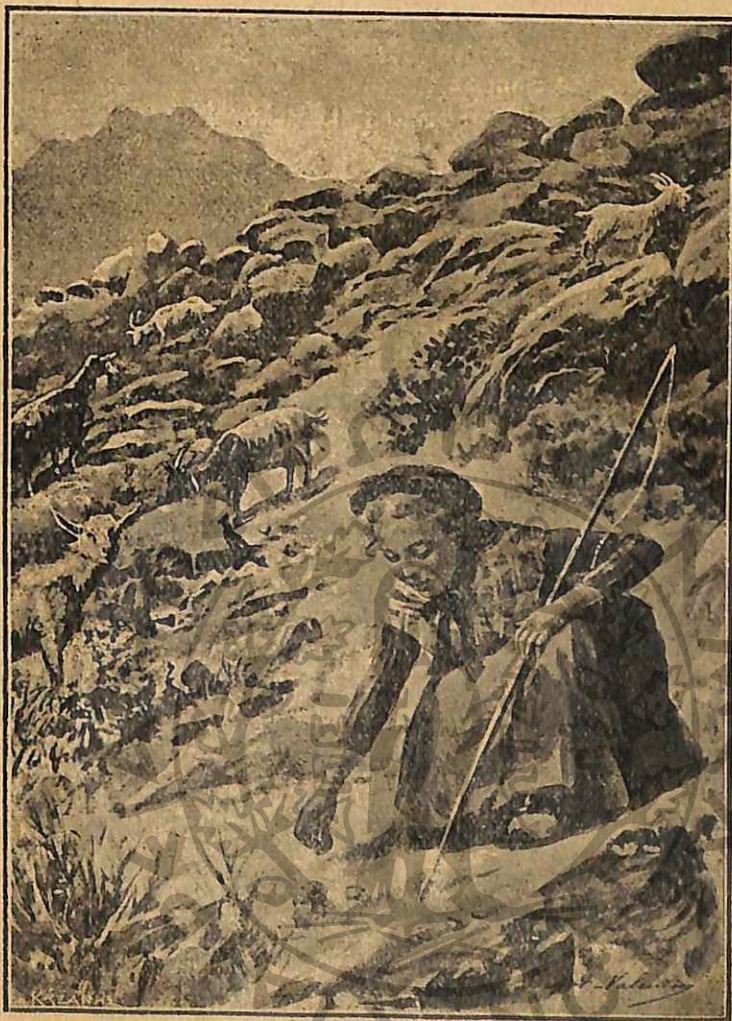
Ἡ χαρὰ τὸν παρέφερε, τὸν ἔκαμνε νὰ παραλαλήῃ, νὰ μὴν ἡξεύρῃ τί λέγει. Τὸ κοράσιον ὑπήκουσε· μόνον πρὶν ἑξαφανισθῇ ἐντελῶς εἰς τὴν ἐντομὴν τοῦ βράχου, ὅπου ἤρχιζε τὸ πρῶτον σκαλοπάτι, ἐστράφη διὰ τελευταίαν φορὰν, καὶ ἔστειλεν ἀκό-

μη ἓν μειδίαμα πρὸς τὸν γέροντα φίλον.

Ὁ κύριος Φραντζῆς ἔλαβε προσεκτικῶς ἀπὸ τὸ διάζωμα τοῦ ἀνδῆρου, σφηνώσας μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου ἐκάστης τῶν χειρῶν, τὰ δύο τεμάχια τῆς πολυτίμου ροιᾶς, καὶ ἔσπευσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Κυκεῶνά του. Ἀπέθεσεν εὐλαβῶς τὰ κειμήλια ἐπὶ τῆς ὀρυνῆς τραπέζης καὶ ἐπὶ τεμαχίου παλαιᾶς τσόχας, ἐπλησίασε τὴν ψαθίνην πολυθρόναν, ἐκάθισε, καὶ ὀπλισθεὶς μὲ μίαν μικρὰν λαβίδα καὶ μ' ἓνα μεγάλον φακόν, ἀπήλαυσε τὸ εὐρημα μὲ τὴν ἡσυχίαν του, μακαρίως, ὀλοψύχως, δι' ὅλων τῶν αἰσθήσεων.

Ἐπὶ ὀλόκληρον ἑβδομάδα, ἡ Χρυσούλα τὸν εὐρίσκει σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἐσκυμμένον ἐπὶ τῶν δύο τεμαχίων τῆς ἀνοικτῆς βόμβας, παρατηροῦντα, ἐξετάζοντα, μελετῶντα, θαυμάζοντα ἀπλήστως.

Τὴν ἐνάτην ἡμέραν, μὲ τὴν παλαιὰν ἐκ πετροῦ χηνὸς γραφίδα του, ἐμβαπτισθεῖσαν εἰς τὸ κατακάθισμα τοῦ μελανοδοχείου, (τὸ ὁποῖον ἀναλίγωσε προτῇ-

« Ἡ Χρυσούλα θέσκει τὰ γίδια της . . . » (Σελ. 298, στ. α'.)

πει να βλέπουν τὰς παλαιάς. Ἡ Κατίνα ἔχει περισσότερα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀγάπης σου, καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ τρόπος σου τὴν λυπεῖ.

Ἡ Ἀννίκα ἀντέτεινε.

—Τὸ ὅτι δὲν γνωρίζω τὴν Φώφην ὅσον καιρὸν γνωρίζω τὴν Κατίαν, δὲν εἶνε λόγος διὰ νὰ τὴν ἀγαπῶ ὀλιγώτερον. Εἶνε ἡ καλλιτέρα μου φίλη, καὶ θὰ τὴν ἀγαπῶ πάντα, τὴ χρυσὴ μου τὴ Φώφη!

—Οἱ φίλοι δοκιμάζονται μὲ τὸν καιρὸν, εἶπεν ἡ κυρία Ἰωάννου.

Οἱ λόγοι αὗτοί ἦσαν κάπως σοβαροὶ διὰ τὴν μικρὰν Ἀννίκαν, ἀλλὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὠμίλησαν καὶ αἱ δύο ἀνθρώδοισι.

Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, διὰ νὰ ἀλλάξῃ τὸ νερόν τῶν λαμπρῶν ἐκείνων ῥόδων, ἡ Ἀννίκα ἀρξάμενη ἀπελπισίας. Ὁ τάπητος ἦτο σκεπασμένος μὲ ῥοδόφυλλα. Ἀπὸ τὴν θαυμαστὴν ἀνθρώδου δὲν ἀπέμεινον πλέον παρὰ μερικοὶ κάλυκες, μακράμενοι καὶ αὐτοί, καὶ ἡ λεπτή ἐκείνη πρασιναῖδα, ἡ ὁποία εἶχε κιντρινίσῃ... Ἡ ἀνθρώδου τῆς Φώφης ἦτο ψεύτικη! κάθε ῥόδον, κομμένον ἀπὸ τὸν μίσχον τοῦ καὶ τρυπημένον μὲ σύρμα, (πῶς ἀλλέως θὰ ἐγένετο ἐκεῖνο τὸ μωσαϊκόν!) δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῇ παρὰ ὀλίγας μόνον ὥρας.

Ἀπεναντίας, οἱ νάρκισσοι ἐφαίνοντο πλέον ῥοσεροί, πλέον λευκοὶ ἀπὸ τὴν προτεραίαν. Ἦλθεν ἡ σειρά των, νὰ καταλάβουν τὴν τιμητικὴν θέσιν καὶ νὰ προσπάσων τὰ θαυμαστικά τῆς Ἀννίκας. Τὰ πτωχικά αὐτὰ ἀνθὸν εἶχον μίσχους μακροὺς καὶ ἰσχυροὺς, πλήρεις καλύ-

κων, καὶ ἡ ἀνθρώδου διετηρήθη θαλερὰ διόκληρον μῆνα.

Ἡ Ἀννίκα ἐνόησεν ἀκόμη καλλιτέρα τὴν ἀφρονὴν γλῶσσαν τῶν ἀνθῶν, ὅταν, ὀλίγον πρὸ τῶν διακοπῶν, προσεβλήθη ἀπὸ τυφοειδὴ πυρετὸν καὶ ἐμείνεν ἄρρωστη ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας. Ποία ἤρχετο καὶ τῆς ἔκαμνε συντροφίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναρρώσεως; Ποία τὴν ἐνεθυμεῖτο καὶ εὗρισκε κάθε τρόπον διὰ νὰ τὴν διασκεδάσῃ; Ποία τῆς ἔγραφε καθημερινῶς, ὅταν ἀκόμη δὲν εἶχε τὴν ἀδειαν νὰ ἔρχεται νὰ τὴν βλέπῃ; Καὶ ποία πάλιν, μεθ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῆς μεγάλας τῆς φιλίας, δὲν ἤλθεν εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, παρὰ δύο μόνον φορές, βιαστικῇ, τρομαγμένη μὴν κολληθῇ;

—Ὡ, Κατίνα, χρυσὴ μου Κατίνα, τώρα ξεύρω τί ἀξίζεις ἀληθινὰ καὶ πόσον πρέπει νὰ σε ἀγαπῶ! θὰ με συγχωρήσῃς ἂν ποτὲ σὲ παρεγνώρισα; ἔλεγεν ἡ Ἀννίκα, πλήρης εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἀφωσιωμένην Κατίαν. Ἡ μαμμὰ ἔχει δίκην! μὲ τὰ ἔργα καὶ ὄχι μὲ τὰ λόγια φανερώμεται ἡ ἀγάπη.

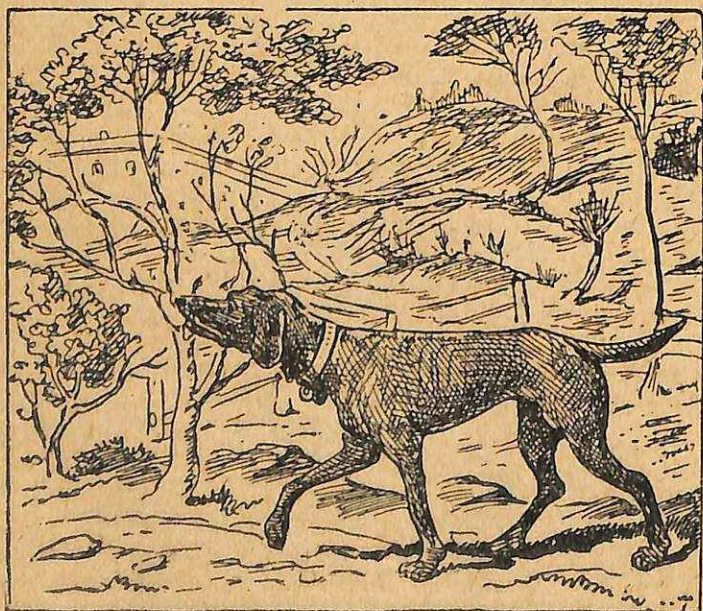
Καὶ χωρὶς λύπην χωρὶς ζηλοτυπίαν, ἔδλεπε τὴν Φώφην ἀγαπωμένην τώρα ἀπὸ μίαν νέαν φίλην, ὅπως πρῶτα ἀπὸ αὐτὴν, καὶ βεβαίως διὰ τὸν ὀλίγον καιρὸν πάλιν.

«Ἐ, Ἀννίκα μου, εἶπεν ἡ κυρία Ἰωάννου πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς εἰς τὴν φιλίαν, οἱ ἀληθινοὶ νάρκισσοι εἶνε σπάνιοι, ἐνῶ τὰ ψεύτικα τριαντάφυλλα εἶνε συχνότερα ἀπ' ὅσον ὑποθέτει κανεὶς.»

(Μιμησις)

ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΚΥΝΗΓΟΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Τὰ σκυλιά, καὶ μάλιστα τὰ λαγωνικά, ἔχουν τὴν πλέον δυνατὴν ὀσφρησὶν ἀπὸ ὅλα τὰ ζῷα. Τὸ ξεύρετε...

Ἀλλὰ τί ἔπαθεν ἡ Φλόξ, ποῦ δὲν εἴμπορεῖ τόσον ὥραν νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἀφέντην τῆς; Μήπως εἶνε συναχωμένη; Γυρίζει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, μυρίζεται, κυττάζει, ψάχνει... τίποτε! Πᾶσι ὁ κυνηγὸς! ἔχθρη!

Ἀχ, ἡ καίμενη ἡ Φλόξ! Τί δυστυχὴς ποῦ εἶνε νὰ μὴν ἤξεύρῃ... νὰ λύῃ Μαγικὰς Εἰκόνας!

Ἀγῶσις. Αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνας ὑπάρχοντες εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις. Εἶνε λοιπὸν περὶ τὸν νὰ στέλλουν τὴν λύσιν των, ὅσοι δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Δέσεων.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 300.)

Ἀκόμη περισσότερον ἀδύνατον νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐὰν ὀρθῶς ἐλογαριάσῃς, ὅτι ὁ κομήτης ὁ παρατηρηθεὶς εἰς τὸ Βερολίον τὸ 1840, εἶνε ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ἐγγραφεύμενον εἰς τοὺς κινεζικοὺς καταλόγους τὸ 1097. Ἡ περίοδος τοῦ κομήτου τούτου εἶνε 743 ἔτη!

Ἀς ἐλθωμεν εἰς τὸν κομήτην τοῦ 1811, τοῦ ἔτους τοῦ καλοῦ οἴνου. Ἠδυνήθησαν, ἀφοῦ εἶχον καιρὸν, νὰ ἐξετάσων μὲ τὴν ἡσυχίαν των τὸν κομήτην τούτον μὲ τὴν μακρὰν οὐράν, ὁ ὁποῖος ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἐπειδὴ κατὰ πρῶτον ἐφανέρωσεν τὴν 14ην Μαρτίου 1811 καὶ ἐφαίνετο μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1812, ὑπῆρχεν ἀρκεστὸς χρόνος ὅπως γίνῃ πολλάκις καὶ εἰς πάντα τὰ ἀστεροσκοπεῖα ὁ λογαριασμὸς τῶν στοιχείων του· εὗρεθαι λοιπὸν ἐπιτέλους ὅτι ὁ κομήτης οὗτος θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τρεῖς χιλιάδας ἐξήκοντα πέντε ἔτη! Εἰς τὸν λογαριασμὸν δυνατόν νὰ ἐγινε λάθος τὸ πολὺ 45 ἐτῶν. Εἰδοποιούνταν διὰ νὰ παρατηρηθῶν ἐκ νέου τὸν κομήτην τοῦ 1811 οἱ ἀστρονόμοι τοῦ ἔτους 4876!

Διατὶ μὲ παρατηρεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Καὶ πάλιν αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε, ἂν συγκριθῇ πρὸς ἄλλον γνωστὸν σου κομήτην, τοῦ Νεύτωνος τοῦ 1680, μὲ τὸν ὁποῖον ἤρχισα τὴν ἱστορίαν των κομητῶν. Αὐτοῦ τοῦ κομήτου, ἔπειτα ἀπὸ πολλοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους περιέφημοι ἀστρονόμοι πολλάκις ἐπανελάβον, εὗρεθαι ὅτι ἡ περίοδος εἶνε 8813 ἔτη!

Ἀλλ' ἡ τόλμη των ἀστρονόμων, οἱ ὁποῖοι ὑπολογίζουν τὰ τοιαῦτα, δὲν ἐσταμάτησεν ἀκόμη. Προεῖπον τὴν ἐπάνοδον κομητῶν μετὰ 13 χιλιάδας, μετὰ 75 χιλιάδας ἔτη. Εἰς μάλιστα, ὁ γάλλος Πλανταμούρ, νομίζω ὅτι δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ περίοδος κάποιου κομήτου εἶνε 100 χιλιάδες ἔτη. Ἀς τὸν ἐξελέγξῃ ὅστις δύναται.

—Φθάνει, Νίτσα μου, ἐξαλίσθην.

Ἐν πρᾶγμα ὅμως δὲν ἐννοῶ: Ἐὰν ἐβδομηχοντα πέντε ἔτη ἀρκούν εἰς τὸν κομήτην τοῦ Χάλλεϋ νὰ ὑπερβῇ τὴν τροχίαν τοῦ Ποσειδῶνος, εἰς πόσῃ ἀπόστασιν φθάνουν οἱ κομήται οὗτοι τῶν 75 καὶ 100 χιλιάδων ἐτῶν; Καὶ ἔπειτα, πῶς ἡ ἐλθὶς τοῦ Ἡλίου ἐνεργεῖ ἀκόμη καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς τροχίας των;

—Ἐὰν οἱ ἀριθμοί, τοὺς ὁποίους σοῦ εἶπα, εἶνε τελείως ἀκριβεῖς, βεβαίως ἡ ἀπόστασις εἶνε πολὺ μεγάλη. Ἀλλ' ὅσον μεγάλην ἐκπτώσιν καὶ ἂν κάμῃς, πάλιν ἡ ἀπόστασις μένει μεγάλη.

Σοῦ ἔκαμα λόγον διὰ κάποιον κομήτην, ὁ ὁποῖος ἔτρεχε πλησίον μὲν τοῦ Ἡλίου μὲ ταχύτητα 516 χιλιομέτρων κατὰ

δευτερόλεπτον, εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ταξιδίου του, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀστρονόμων, μόλις εἶχε ταχύτητα 3 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Αὐτὸς ὁ κομήτης εἶνε ἀκριβῶς ὁ γνωστὸς σου κομήτης τοῦ Νεύτωνος, ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου ἡ περίοδος εἶνε 8813 ἔτη.

Θὰ σοῦ προξενήσω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κάμῃς καὶ σὺ ὁ ἴδιος μερικοὺς λογαριασμούς, διὰ νὰ εὗρωμεν πόσον μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἡλίον φθάνουν αὐτοὶ οἱ κομήται. Προσπάθησε νὰ εὗρῃς πόσα δευτερόλεπτα ἔχει τὸ ἔτος, καὶ εἰπέ μου τὸν ἀριθμὸν αὐρίων.

«Ὅσα εἶπομεν σήμερον εἶνε ἀρκετά.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΟΜΗΤΩΝ. — ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΚΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΗ.

«Εὔρον, θείτσα, πόσα δευτερόλεπτα ἔχει τὸ ἔτος: 31 ἑκατομμύρια 536 χιλιάδες. Δὲν εἶνε δὲ μικρὸς ἀριθμὸς» νομίζω ὅτι δὲν ἔκαμα λάθος.

—Σωστά! ἐπολλαπλασιάσας τὸν ἀριθμὸν των δευτερολέπτων μὲς ἡμέρας ἐπὶ 365. Ἦμην βεβαία ὅτι οὕτω θὰ ἔκαμνες.

Ἀλλὰ τί ἐγίναν, παιδί μου, αἱ 5 ὥραι, τὰ 48 λεπτά καὶ τὰ 46 δευτερόλεπτα, τὰ ὁποῖα μαζὶ μὲ τὰς 365 ἡμέρας ἀποτελοῦν τὸ ἔτος, καὶ τὰ ὁποῖα κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος σχηματίζουν τὴν 29ην Φεβρουαρίου;

—Πῶς τὸ ἐνόησες ὅτι τὰ ἐλησμένοντα;

—Ἐκαμα καὶ ἐγὼ τὸν λογαριασμὸν. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν εἶνε μέγα, καὶ θὰ ἐπωφεληθῶ ἀπ' αὐτὸ διὰ νὰ στρογγυλεύσω ἀκόμη τὸν ἀριθμὸν. Ἀς λάβωμεν 30 ἑκατομμύρια δευτερόλεπτα. Ἀφ' ὧν βλέπεις περισσότερα ἀπὸ σέ. Ἀλλὰ δὲν βλέπεις, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ἐννοήσωμεν καλλιτέρον τὰ πράγματα, καὶ διὰ τοῦτο ἂς εἶνε ἐυκολώτερος ὁ λογαριασμὸς.

Ἀφοῦ ὁ κομήτης τοῦ Νεύτωνος διανύει 3 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον, εἰς ἓν ἔτος διανύει 90 ἑκατομμύρια μέτρα, ἢ 90 χιλιάδες χιλιομέτρα. Εὐκόλως δύναται νὰ εὗρῃς τώρα, πόσα ἔτη χρειάζεται ὁ κομήτης τοῦ Νεύτωνος, διὰ νὰ διατρέξῃ ἐπὶ τῆς τροχίας του ἐν ἑκατομμύριον χιλιομέτρων. Πρέπει νὰ διαιρέσῃς ἐν ἑκατομμύριον διὰ 90 χιλιάδας, ἢ χίλια διὰ 90, ἢ ἑκάτον διὰ 9. Καὶ μὲ τὸν νοῦν σου ἀκόμη δύνασαι νὰ κάμῃς αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν.

—Καὶ βεβαία δύναμαι εὐκολώτατα. Θὰ εὗρω πρῶτα 11, καὶ ἔπειτα δεκαδικὰ ψηφία πάντοτε 1· τὸ ἐμάθαμεν εἰς τὸ σχολεῖον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

—Χρειαζεται λοιπὸν ὁ κομήτης μας 11 ἔτη, ἂν ἀφίσωμεν τὰ δεκαδικὰ ψηφία, διὰ νὰ διατρέξῃ ἐν ἑκατομμύριον χιλιομέτρων πρὸς τρία μέτρα τὸ δευτερόλεπτον. Ἀς προχωρήσωμεν, δεκαπλασιάζοντες πάντοτε τὸν ἀριθμὸν τῶν χιλιομέτρων καὶ τῶν ἐτῶν.

Χρειαζεται :

διὰ 10 ἑκατομμύρια χιλιομέτρα 110 ἔτη
» 100 » » 1100 »
» 1000 » » 11000 »

Δηλαδή μόνον δι' ἐν δισεκατομμύριον χιλιομέτρα χρειάζεται 11 χιλιάδες ἔτη. Πῶς σοῦ φαίνεται;

— Ἀπορῶ μὲ τὸ μὲν οὖν, τὸ ὁποῖον εἶπες· σὺ βλέπεις, Νίτσα μου, παίζεις μὲ τὰ δισεκατομμύρια.

— Αὐτοῦ ὅπου μᾶς παρασύρουν οἱ κομήται, ἀφθονοῦν τὰ δισεκατομμύρια. Ἐν-

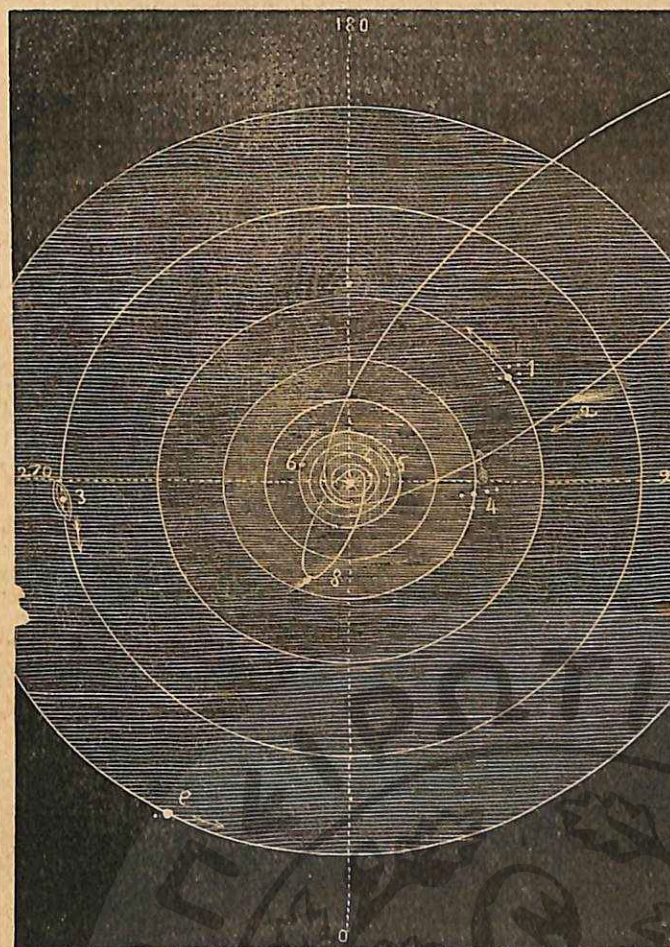
γινε μόνον τρία μέτρα! δηλαδή ἀπὸ τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτο πλησίον τοῦ Ἡλίου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ταξιδίου του, ἀπὸ τοῦ περιηλίου μέχρι τοῦ ἀφελίου, ἡ ταχύτης τοῦ ἀδιακόπως ἤλαττοῦτο.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ σοῦ εἶπω, ὅτι ἡ ταχύτης αὕτη θὰ ἐγένετο ἀκόμη μικροτέρα ἐὰν ὁ κομήτης ἐπὶ περισσότερον ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν Ἡλίον; καὶ ἐπὶ ἀντὶ νὰ τρέχῃ μὲ ταχύτητα πέντε φορές μόνον καὶ ἡμίσειαν μικροτέραν ἀπὸ τὸν σιδηρόδρο-

μον. Θὰ ἐδάδιζε τότε ὡς χελώνη! Αὐτὸ ἐὰν σκεφθῇς, θὰ ἐννοήσῃς διατὶ οἱ κομήται οἱ πολὺ ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸν Ἡλίον, χρειάζονται 15 χιλιάδες, ἑκάτον χιλιάδες ἔτη, ὅπως διατείνονται οἱ ἀστρονόμοι, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς αὐτόν. Τόσον βραδύως κινεῖνται ἐπὶ τέλους, ὥστε εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δρόμου των ἀποκοιμούνται, καθὼς οἱ ἴπποι ὅταν ἐξαντληθῶσιν αἱ δυνάμεις των, καὶ δι' αὐτὸ ἡ διάρκειά τοῦ ταξιδίου των γίνεται τόσον καταπληκτικῶς μεγάλη καὶ ἀκατανόητος δι' ἡμᾶς τοὺς μικροὺς ἀνθρώπους, τοὺς συνελοισμένους νὰ μετρώμεν τὰ πάντα μὲ τὸν ἰδικὸν μας τὸν πῆχυν. Δι' αὐτὸ ἐν ἑκατομμύριον χιλιομέτρων, ἑνδεκα χιλιάδες ἔτη, μᾶς φαίνεται πολὺ σπουδαῖον!

— Ἐγὼ δὲν εἶπα, καλὴ μου θείτσα, καὶ θὰ προσπαθῶ νὰ ἐξοικειωθῶ μὲ τὰ ἑκατομμύρια σου. Ἀλλ' εἰπέ μου ἀκόμη, πόσα ἀρὰ γὰ ἑκατομμύρια ὁ κομήτης τοῦ Νεύτωνος θὰ διατρέξῃ κατὰ τὰ 8813 ἔτη;

— Ὅτι δύναμαι νὰ σοῦ εἶπω δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶνε τὸ ἐξῆς· οἱ ἀστρονόμοι ὑπολογίζουν ὅτι τὸ μήκος τοῦ μεγάλου ἄξονος τῆς ἐλλείψεως, τὴν ὁποίαν διατρέχει, εἶνε 855 φορές μεγαλειότερον ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν τῆς Γῆς ἀπὸ τὸν Ἡλίον, ἡ ὁποία, ὡς γνωρίζεις, εἶνε 149 ἑκατομμύρια χιλιομέτρα. Μὲ ἄλλους λόγους, ἂν ὁ κομήτης ἐπήγαγε καὶ ἤρχετο κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἄξονος τῆς τροχίας του, θὰ διέτρεχεν 128 δισεκατομμύρια 395 ἑκατομμύρια διὰ νὰ

Τὸ πλανητικὸν Σύστημα, μὲ τὰς τροχίας των κομητῶν τοῦ Χάλλεϋ καὶ Ἑγγε.

[Τὸ κέντρον τῆς εἰκόνης κατέχει ὁ Ἡλῖος· ἑκαστος δὲ τῶν κύκλων παριστᾷ τὰς τροχίας κατὰ σειράν: τοῦ Ἑρμοῦ, τῆς Ἀφροδίτης, τῆς Γῆς, τοῦ Ἑλίου, τῶν Μικρῶν Πλανητῶν, τοῦ Διὸς, τοῦ Κρόνου, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ μικρὰ ἐλλείψις εἶνε ἡ τροχία τοῦ κομήτου Ἑγγε, ἡ δὲ μεγάλη τοῦ κομήτου Χάλλεϋ.]

θυμεῖσαι εἰς τὴν ἀρχὴν πόσον ἐξεπλάγης μὲ τὰς χιλιάδας των χιλιομέτρων, τὴν ἀπόστασιν τῆς Σελήνης;

— Ἀλήθεια! καὶ τώρα αὕτη ἡ ἀπόστασις μοῦ φαίνεται μηδαμινή. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἀπὸ τὰς 11 χιλιάδας ἔτη ἕως τὰς 100 χιλιάδας ὑπάρχει κάποια διαφορὰ δὲν εἶνε ὅμως καὶ πολὺ τὸ δισεκατομμύριον;

— Δὲν ἐτελείωσα ἀκόμη.

Ὁ κομήτης τοῦ 1680 εἶχε πλησίον τοῦ Ἡλίου ταχύτητα 516 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς τροχίας του ἡ ταχύτης τοῦ

συνδρομητής μου, πῶς ἤθελες νὰ τὸ ἀσπαρῇς ; τὰ ἄλλα ποὺ ἐξήγησες, εἶδες ὅτι ἔγιναν, καὶ μὴν τὸν ἀνυπομονησίαν σου ἐδείξες· ὡς πρὸς τὴν Πληροφορίαν, δὲν δημοσιεύω πλέον τοιοῦτου εἶδους εἰρήνι ἐπὶ πληρωμῇ διὰ τὸ Πολυτεχνεῖον δὲν γνωρίζω· (ἡ Ἑλληνομαθὴ Ἀμερικανόπαιδα (ἡ ἐπιστολή σου μαρτυρεῖ ἔξοχον φιλομουσίαν καὶ σὲ συγχάρων· τὸ ὄνομα τοῦ νέου περιοδικοῦ δὲν εἴ-
 μωρῶ νὰ τὸ εἶπω ἀπὸ τώρα·) Συντηροῦν Ἀν-
 γλῆν (χαίρω ποὺ ἔγινες καλὰ·) Θανατοῦσιν τῶν
 Ὁραίων Τεχνῶν· ([Ε] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστο-
 λήν σου·) Παιδικὴν Χαράν (ἔχει πολὺ δίκην ὁ
 μπαμπᾶς, νὰ χαίρειται ὅταν σὲ βλέπῃ νὰ διαβά-
 ζης τὴν «Θεῖαν Οὐρανίαν»· γίνεται ὑψηλότερον
 καὶ διδακτικώτερον ἀνάγνωσμα ;) Ἑλληνομάχων
 Ἑδαφός (πρέπει νὰ κρατῇς κατάλογον τῶν τε-
 τερῶν ποὺ στέλλεις, διότι συχνὰ θὰ παθαίνης
 αὐτὸ, νὰ μὴ ἐνθυμεῖσαι εἰς πολλοὺς ὁφείλεις καὶ ποῖοι
 σοὺ ὀφείλουν· τώρα εἰ θὰ γίνῃ ; τὴν Πληροφορίαν
 σου δὲν θὰ δημοσιεύσω, διότι θὰ ἤθελαν τὸ ἔ-
 διον καὶ οἱ ἄλλοι·) Ἀναστάσιον Α. Ζωγράφον
 (ἔστειλα·) Ὁραίαν Ἀπειρανθον, Ἀρροδίτην
 Κανελλίδου (θὰ τὰς συμπεριλάβω εἰς τὸν Διαγω-
 νισμὸν τῶν Ἀσκήσεων·) Ἐρμῶν Νέρος ([Ε] διὰ
 τὴν λαμπρὰν περιγραφὴν· ὅλα τὰ ἔλαβα·) Α.
 Κ. Διαμαντοπούλου (ναί, εἶνε λάθος· ἂν τὸν
 τόνον ἀναιδέως ἐπῆρε νὰ λέγῃ·) Σῆρε κ'· Ἐλα
 (λυποῦμαι πολὺ, ὅλῃ οὕτῃ εἰς αὐτὸν τὸν Δια-
 γωνισμὸν δὲν θὰ συμπεριληφθῇ· οἱ συνδρομηταὶ
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν συνδρομητῶν εἶνε δεκτοὶ· ἄλλ·
 ὁ ἀδελφός σου, ὁ συνδρομητής, ἐδήλωσεν ὅτι πα-
 ρατέλειται, καὶ μάλιστα δυσχερῆς ὡς πρὸς ἀ-
 φῆρσε καὶ τὰ ἰδικὰ σου δικαιώματα·) Ἐξόρι-
 στον Ναπολέοντα (ἡ ἀδελφὴ σου πρέπει νὰ μου
 γράψῃ μόνη τῆς· θὰ τῆς ἐνέκριναι τὸ ψευδώνυμον,
 ἂν ἐγνώριζα τοὺς λόγους πῶς λέγεται· τὸ ἀνέκ-
 δοτον ἀστὲρον, ἄλλ· ἡ Κυριακὴ εἶνε πλέον ἐ-
 τοίμη·) Ἀνθός τοῦ Διαπλάστου (ὅλα τὰ ἔλαβα· ἡ
 Κικὴ σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα·)
 Ἀσπασίαν (ἀπῆντησα·) Ζουλέικαν, Τριξέφαλον
 Κέρβερον (εἶμαι τὸσον βεβαία ὅτι εἶνε ὀλίγοι,
 ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσω· ἔπειτα ὑπάρ-
 χουν καὶ ἄλλαι δυσκολίαι διὰ τοιοῦτον Διαγωνι-
 σμὸν·) Κοσμῶν Σ. Μπαλῶν (τὰ εἶδα, ἄλλὰ
 φαίνεται ὅτι δὲν ἐνόησες περὶ τίνος πρόκειται·)
 Εἰλικρινὴ Φιλίαν (τί εἶνε ἡ συνθήκη ! νὰ σου
 φανῶν ἄχαρνα εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ νέα στοιχεῖα,
 διότι εἶχες συνειθίσῃ τὰ παλὰ !) Θεραπεινίδα
 τῶν Μουσῶν. Κεραμίδογον (εὖγε, ἔκαμες
 πολὺ καλὰ·) Ἐξηγισμὸν Κῆμα (αἱ προτά-
 σεις σου εἰς τὸ προσεχές·) Ὁραῖος Πρίγκιπας
 (τὰς παρέλειψα, διότι δὲν ἀνταλλάσσον πλέον Μ.
 Μυστικά·) Ἀστροποταμίτην (εὐχαριστῶ πολὺ
 διὰ τὴν ἀριερωσὶν τοῦ μουσικοῦ τεμαχίου·) Πέ-
 ρρον (καλῶς ἤλθες· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευ-
 θῶν εἰς τὸ προσεχές·) Μικρὸν Ἀνιτήν (ἔγινε
 καλὰ ἡ ἀδελφὴ σου ;) Ὁραῖαν Ἀρεμῶν (ναί,
 γίνεται αὐτὸ πού μου γράφεις·) Θαλασσινὸν Ζω-
 γράφον (ἄδικα καὶ πολὺ βιαστικὰ τὰ παράπονα,
 καὶ τὸ εἶδες βέβαια· τὴν πληροφορίαν δὲν εἴπωρῶ
 νὰ δημοσιεύσω, διότι εἰς ὅλους μέχρι τοῦδε, ὅσκι-
 κες ἐπρόκειτο περὶ Λαχείων, ἡνιχθῆν·) Τοῖσιν
 Ἀπολλῶνα (πιστεύω ὅτι ὁ θαυμασμός « Πέτρο-
 μαζευτής » σὲ ἐκानοποιεῖ μετὰ τὸ παραπάνω διὰ
 τὴν προσδοκίαν·) Ἰωνικήν Ἀκτὴν (ἔδωσα τὰ
 4 φρ. εἰς τὴν Δ'· Ε. Β. τὸ λάθος « Μαγική »
 ἀντὶ « Ἰωνική » ἐδιορθώθη·) Κόκκινην Ἐξοχήν
 (ἡ Καλλιγραφία σου ἐλήφθη ἐγκαίρως· τὰ αποτελέ-
 σματα λὺαν προσέχης·) Μικρὰν Ἀθίδα (εὐχο-
 μαι ἀπὸ καρδίας νὰ γίνῃ καλὰ ἡ ἀγαπητὴ ἀδελ-
 φή σου·) Ρωσσίαν (τὴν μικροῦλάν μου ἄρω-
 στην ποὺ με διαβάζει· εἰς τὸ κρεβάτι καὶ μ' ἔχει
 παρηγορίαν εἰς τὴν μακρὴν τῆς ἀσθένειαν· ὁ Θε-
 ὸς νὰ μὴ τὴν κλέψῃ γρήγορα καλὰ !) Κοκορό-
 μυαλὴν, Ἀρσίσαν Κουβέλου (εἶμαι πολὺ-πολὺ
 εὐχαριστήμεν ποὺ ἀπεφρίσας νὰ διαβέτης ὀλί-
 γον καιρὸν καθ' ἑβδομῆδα καὶ νὰ μου γράψῃς τα-
 κτικά· νομίζω ὅτι κάθε Σχολεῖον εἶνε καλόν,
 ἀρκεῖ ἡ μαθήτρια νὰ εἶνε καλὴ καὶ ἐπιμελής·)
 Ἐνδοξον Ψαριανὴν, Ψάρι τῆς Ξηρᾶς (ὁ
 « Πέτρομαζευτής » θὰ διαρκῇ μέχρι τέλους τοῦ

ἔτους, καθὼς καὶ ἡ «Θεῖα Οὐρανία»·) Πιπύ-
 σαν Ἀθανασιάδην (φαίνεται λοιπὸν ὅτι κάποιοις
 ἄλλοις θὰ μου ἔγραψεν μετὰ τὴν ὑπογραφήν σου· ἐ-
 νίστε οἱ φίλοι μου μοῦ γράφουν καὶ μετὰ ἔξω χέ-
 ρι, εἴτε ἀδικοῦντες, εἴτε ὅπως δῆποτε ἐμποδι-
 ζόμενοι, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἔδωσα προσοχὴν ἄλλ·
 εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θάπαντῶ παρὰ εἰς ἐπιστολάς ἰδι-
 οχείους· νὰ εἰσὶν δὲ βεβαία ὅτι γνωρίζω ἀπὸ
 χίλια μίλια τὸ γράψιμον τῶν τακτικῶν μου φί-
 λων·) Ἀγέτητον Ἡρώα (ἔστειλα) Δεδροστοι-
 χίαν Ἀθηνῶν, Περίλυτον Ὁρανήν, Μό-
 ζαρε, Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσασίου (χαίρω ποὺ
 ἀκούω τόσα καλὰ διὰ τὴν Σεβαστήν σας Διευ-
 βντρίαν· βεβαία πρέπει νὰ εἴσθε πολὺ εὐτυχεῖς
 μετὰ τὴν μητρικὴν ἐπιβίωσιν καὶ φροντίδα·)
 Μονογενὴ (εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐχάς·) Ἰσοπό-
 κουσιν Ἠδὲ (σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον
 τοῦ σεβαστοῦ σου πατρὸς·) Φασουλᾶκην (δὲξαι σοὶ
 ὁ Θεὸς ποὺ σε ἔτισαν αἱ ἐργασίαι τῆς σταφίδος
 νὰ μου γράψῃς κ' ἓνα γράμμα· διὰ τὸν « Ἑλ-
 ληνόπαιδα » θὰ κάμωμεν ἀργότερα Ἀγορὴν, βαζαν·)
 Δημότιδα Βόλου ([Ε] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστο-
 λήν· ἡ Κικὴ ἐξεπρέσθη μετὰ τὰ γραμματόσημα· ἔ-
 λάβωμεν καὶ τὸ ἐνθύμιον ἀπὸ τοῦ πατρὸς· δὲν εἶδες
 ποῦ σ' εὐχαριστῶσα ;) Λογοταίην, Ἀπροσδό-
 κητα, Μεταμορφώσεις, Ἀστὲρα Παροράματα κτλ.
 εἴπωρῶ νὰ βάλῃ κανεὶς ἀπὸ τρία - τέσσαρα, τὰ
 ὅποια θεωροῦνται ὡς μία Ἀσκήσις·) Μαρίαν
 τοῦ Εὐρίπου (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ Ἐσπά-
 θωμα· ἐνέκριναι τὸ ψευδώνυμον τῆς νέας μας φί-
 λης·) Ἰωάννην Στεφανίαν (στεῖλε μοῦ τὴν, κ'
 ἐγὼ τὴν διαβιβάζω·) Λακὴν Μαργαρίταν (τί
 καλὰ, νὰ γίνῃ ἐγὼ ἡ αἰτία νὰ συνδεθῇτε μετὰ τὴν
 Ἀνδρῶν Λαμῆν ! ἡ «ἐλυσία» σου πολὺ μ'
 εὐχαρίστησεν ἀπεναντίας· ἔπειτα ἔως νὰ φθάσω-
 μεν εἰς τὰς 25 σελίδας ποὺ ἔγραψες τῆς Μαργα-
 ριτοφόρου, ἔχομεν καιρὸν !) Μικρὸν Γυμνασι-
 οπαιδα (ἐξετέλεσα τὴν παραγγελίαν σου· βεβαί-
 ως δύναται νὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ ἀδελφὴ σου·)
 Φάντερ Μαστοδῆν (ἀπλούστατα διότι δὲν ἤλ-
 θεν ἀκόμη ἡ ὥρα του· ἄλλὰ πλησιάζει·) Πα-
 ρήγορον Ἀγγελον, Π. Α. Μεταξῶν, Τριαν-
 ταφυλλέον Κάμπον, Βιρυνεῖαν τῆς Βίμαρ-
 μένης (ἔγνοια σου καὶ θὰ προβιβασθῇ διὰ τὴν
 πληροφορίαν σου, μετὰ λυτὴν μου θὰ σοὶ εἶπω ὅ-
 τι, διότι δὲν δημοσιεύω πληροφορίας τὰς ὁποίας
 δὲν ἐνόησας, δηλαδὴ συνθηματικὰ καὶ ὅπως ἰδιαί-
 τας·) Ἀνυπόμορην Καρδίαν (ἄχ, τί ὥραία
 ἐξοχή ! σοὺ ἔστειλα τὰ τετραδιά·) Θερινὴν
 Βροχὴν (εὖγε καὶ καλὸ ταξίδι·) Μεγεθέδειο
 Μπουκετάκι ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἡ-
 μερησίας ἐκδρομῆς·) Βράχοι τῆς Κρανᾶς (ὅ-
 λαι αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές·) Μάγισ-
 σαν Κίρκην (ἔστειλα·) Πειραικὴν Ἀδραν (κα-
 λὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις·)
 Ἀδρεϊνὸν (καλῶς νὰ ἔλθῃς·) Δαφνοστεφὴ Ναυ-
 αρχον (εὐχαριστῶ πολὺ πού μου ἀντέγραψες τὸ
 περὶ ἐμοῦ ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος· σήμερον ἔγ-
 κρινώ ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου·) Νέον Ναυ-
 την κ τ λ. κ τ λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 2 Σε-
 πτεμβρίου θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ Λόσεις στέλλονται μέχρι τῆς 23 Ὀκτωβρίου
 Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῖς ὁποίοις δὲν νὰ γράψωσι
 τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, παλινθεῖ ἐν
 τῷ Ἰαριφί μας εἰς φακέλλους, ὅν ἵκαστος
 περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

433. Λεξιγράφος

Πόλιν ἐνόησεν Ἑλληνικὴν
 Μ' ἐν τετραβότῳ γράμμα,
 Καὶ κάμνω ἐν τῷ ἄμα
 Κάποιαν φιλόσοφον δεινὴν.

Ἑστιάη ἀπὸ τοῦ Λοῖου

436. Διπλοῦς ἀναγραμματισμός

Μ' ἔχει πᾶν ὅ, τι ἔχει τέλος,
 Δυὸ φορές ἂν ἀλλαχθῶ,
 Πρῶτα γίνονται ἐν μέλῳ
 Κ' ὕστερα μαυροφῶ.

Ἑστιάη ἀπὸ τῆς Χιωτοπούλας

437. Αἰνίγμα.

Τὸ ὑρσενικόν μου γυρνᾷ καὶ μετὰ νερό,
 Τὸ θηλυκὸν μου τριγυρίζει νερό.
 Τὸ οὐδέτερον μου ἂν φᾶς, θὰ πιῇ νερό

Ἑστιάη ἀπὸ τῆς Κατασάχημων [Ε]

438. Τετράγωνον μετ' ἀστέρους

★ + + ★ + + ★ Νάντικατασταθῶν οἱ σταυ-
 + ★ ★ ★ + ροὶ καὶ οἱ ἀστερίσκοι διὰ
 + ★ ★ ★ + γραμμάτων, οὕτως ὥστε
 ★ ★ ★ Ε ★ ★ ★ νὰ γίνωσκονται : Εἰς τὸ
 + ★ ★ ★ + τετράγωνον : ἂν νῆσος τῆς
 + ★ ★ ★ + Ἑλλάδος, κάτω ἀκρωτή-
 ★ + + ★ + + ριον τῆς Ἑλλάδος, δεξιὰ
 βασιλεὺς, ἀριστερὰ τύραννος. Εἰς τὸν ἀστὲρα :
 καθεῖς ῥήτωρ, ὀριζοντίως ποταμὸς τῆς Εὐρώ-
 πης, πλαγίως δὲ φυτὸν δηλητηριώδες καὶ νῆσος
 εὐρωπαϊκῆ.

Ἑστιάη ἀπὸ τῆς Ἑλληνοπούλας [Ε]

439. Συλλαβικὸν Τρίγωνον

1. Τρέχω, στιγμὴ δὲν στέκομαι καὶ ὅλο κελαρύζω.
2. Εἰς μουσικὸς περίφημος καὶ κάπως μυθικός.
3. Ἐγὼ ναοὺς καὶ μέγαρα στηρίζω καὶ στολίζω.
4. Ἀντωνυμία, μετοχὴ καὶ... ἅγιος ὁ Θεός.

Ἑστιάη ἀπὸ τοῦ Θιαγίνους

440. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 2 4 5 1 = Ζητεῖται ἡ λύσις.
 2 3 1 = Σύνδεσμος.
 3 1 2 = Ἐπίρρημα.
 4 1 5 1 = Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
 5 1 3 2 1 = Φρενοπάθεια.

Ἑστιάη ἀπὸ τοῦ Ἰακωβὸν τῶν Συνδρομητῶν

441. Φύρδην - Μίγδην

Ἡ μελιεῖπα Κίνα λαὸς τὰς ἀσπίλους.

Ἑστιάη ἀπὸ τοῦ Ἀγρινεῖου

442. Ἀκροστοιχίς

Τὰ ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν
 νεώτερον ἑλληνα ποιητὴν.

1. Ἀρχαῖος Βασιλεὺς.
2. Θεὸς αἰγύπτιος.
3. Μέ-
 λος τοῦ προσώπου.
4. Μουσικὸν ὄργανον.
5. Νῆ-
 σος τῆς Ἑλλάδος.
6. Ζῶον τετράπουν.
7. Βασι-
 λισσα.
8. Καθαριστικόν.

Ἑστιάη ἀπὸ τοῦ Ἀσπρὸν Κάρθενον

443. Ἑλληνοσύμφωνον

αη-οια-οο-οιου

Ἑστιάη ἀπὸ τοῦ Χρυσόφαρο

444. Γρήγορος παραστατικός.

Σύνδεσμος ἐπε- ξηγηματικός.	Μέλος τοῦ προσώπου.
Ἀριθμός.	Ρῆμα εἰς γ' πρόσωπον

Ἑστιάη ἀπὸ τοῦ Κόδρου [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 30.

363. Αἰτωλία (αἰτῶ, λεία). — 366. Βάτος - γά-
 τος. 367. Γάμος - Μάγος. — 368. Καρυά-Κα-
 ρία.

369. Σ Α Υ Ρ Α 370. ★
 Α ★
 Η ★ ★ + ★ ★
 Ω ★
 Ν ★
 Η ★
 Σ ★
 Λ ★
 Υ ★
 Α ★
 Ο ★
 Σ ★

371. Νίσυρος — Σύρος = Νί + (Πιττακός — Πήττα
 = Κῶς) = Νίκος. — 372. Τὸ ἀνατέλλω — 373.
 ΑΝΑΦΗ, ΔΑΡΟΣ, ΑΘΗΝΑ (ἌΛΛας, ΝΑΘαν,
 ἈΡΗΣ, ΦΟΝΟΣ, ἩΣΑῦ.) — 374. Περσασμένα,
 ξερασμένα. — 375. Ὁ Ἄρης εἰς ἥτοι τῶν θεῶν
 (ὦ, ρίε, εἰστίω, τῶν θεῶν.)

Παρόραμα. Ἐκ τῶν λύσεων τοῦ 29 φύλ-
 λου, παρελείφθη κατὰ λάθος ἡ τοῦ 363, Φωνη-
 τολίπου, ἡ ὁποία εἶνε : « Εὐ τὸ σῶμα ἔχειν καὶ
 τὴν ψυχὴν. » Ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν δὲ 363 ἐδημο-
 σιεύθη ἡ λύσις τοῦ Γρίφου, τοῦ φέροντος ἀριθ-
 μὸν 364.